

عنوان مقاله:

اثر بخشی بهزیستی درمانی بر شاخص شدت اعتیاد در افراد وابسته به مت آمفتامین، یک مطالعه مقدماتی

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب های اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

بیژن پیرنیا - دانشجوی دکترای تخصصی روان شناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی کارآمدی بهزیستی درمانی بر مولفه های شش گانه شدت اعتیاد در مردان وابسته به محرک انجام شد. در یک مطالعه تجربی تک سایت در قالب کارآزمایی بالینی تصادفی با گروه کنترل و پیش آزمون و پس آزمون پنجاه (N=50 مرد (سنین 18-45 با میانگین سنی: 29,4) در فاز پرهیز از مصرف مت آمفتامین از بین مددجویان بستری در کمپ اقامتی (مواد محرک) شهر کرج با استفاده از نمونه گیری تصادفی انتخاب و با استفاده از نرم افزار اکسل آفیس به طور تصادفی به دو گروه آزمایشی (n=25) و کنترل (n=25) تخصیص داده شدند. گروه آزمایش به مدت 12 جلسه هفتگی (هر جلسه 50 دقیقه) تحت درمان گروهی بهزیستی رایف قرار گرفت و گروه کنترل صرفاً درمان های روتین مرکز را دریافت نمود. سپس، دو گروه در دو نوبت پیش آزمون و پس آزمون توسط پرسشنامه شدت اعتیاد (میزان پاسخ دهی) 92% مورد ارزیابی قرار گرفتند. از شرکت کنندگان دو بار در هفته تست ادرار با آستانه مفروض سی صد نانوگرم در میلی لیتر به منظور احراز اطمینان از پایبندی به پرهیز از مصرف به عمل آمد. داده ها توسط آزمون تحلیل کواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. همچنین داده های کیفی حاصل از ارزیابی های دموگرافیک کدگذاری و به کمک ابزار تحلیل داده های کیفی Atlas.ti-5.2 مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته ها نشان داد که بهزیستی درمانی تأثیر معناداری بر بهبود شاخص شدت اعتیاد با فاصله اطمینان (18,85-33,95) 26,4 ایفا نموده است ($p > 0,01$) یافته های این پژوهش می تواند در ارزیابی، طرح ریزی مداخلات درمانی و مسیر پژوهش های آتی در مصرف کنندگان مت آمفتامین سودمند باشد.

کلمات کلیدی:

بهزیستی درمانی، مت آمفتامین، اعتیاد، شدت اعتیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/760978>

